

Spm. nr. S 1282

Til økonomiministeren (24/2 99) af:

Frank Dahlgaard (KF):

»Hvilke forklaringer kan ministeren give på den faldende eurokurs?«

Svar (11/3 99)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Euroen har siden dens introduktion den 1. januar 1999 kunnet bevæge sig frit over for tredjelandes valutaer som for eksempel dollar, yen, svenske kroner, pund sterling m.v. Det internationale valutasystem er fortsat karakteriseret ved flydende kurser mellem hovedvalutaerne, euro (siden den 1. januar i stedet for D-mark), dollar og yen.

Over for eksempelvis den amerikanske dollar er euroen fra den 1. januar 1999 til den 5. marts 1999 faldet med 7,2 pct. Over for yen er euroens kurs i samme periode steget med 0,3 pct.

Euro/yen kursen har dog ikke udviklet sig i en entydig retning, jævnfør besvarelsen af spørgsmål S 1281.

Euroen er en ny international valuta, og Den Europæiske Centralbank (ECB) er en ny europæisk institution. Den fik fra den 1. januar 1999 ansvaret for den fælles pengepolitik for de 11 deltagende lande i euroen. Mens Bundesbank førte pengepolitik på vegne af Tyskland, er det meningen, at ECB skal føre pengepolitik under hensyntagen til udviklingen i hele euro-området.

De sidste årtier har der ikke været sat spørgsmålstegn ved D-markens styrke, selv om D-marken i perioder er faldet over for dollaren. D-marken faldt f.eks. med 8,6 pct. over for dol-

laren i løbet af de to første måneder af 1997, mens den faldt med over 12 pct. over for dollaren i løbet af oktober og november 1992, uden at D-mark af den grund blev opfattet som en svag valuta.

Baseret på udviklingen i de to måneder euroen har eksisteret, er der ikke noget, der tyder på, at udsvingene euro/dollar kursen er anderledes end de tidligere udsving mellem D-mark og dollar, jævnfør vedlagte figur. Den nuværende euro/dollar kurs svarer således - omregnet via den fastlåste D-mark/euro omregningskurs - ca. til niveauet for euro/dollar kursen, før den finansielle krise i Asien satte sit præg på valutamarkedet i starten af september 1998, jævnfør vedlagte figur. På den baggrund er ændringen i euroens kurs over for dollaren ikke usædvanlig.

Der kan være en række årsager til valutakursbevægelser. På langt sigt har omkostnings- og produktivitetforskelle mellem lande betydning for valutakursbevægelserne. På kortere sigt kan økonomiernes forskellige position i konjunkturcyklen være af betydning for valutakursudviklingen. Også forventninger til pengepolitikken, samt aktuelle renteforskelle og dermed internationale investorerers formuepleje har imidlertid betydning.

Der er siden euroens indførelse fremkommet nye økonomiske nøgletal, der tyder på, at væksten i USA har været højere end hidtil ventet, hvilket har påvirket renteforventningerne og af født rentestigninger i USA. Rentestigninger i USA medfører, at der strømmer kapital til USA, hvorfor dollaren styrkes. Samtidig ventes den økonomiske vækst i euro-området at blive lidt lavere end ventet i december 1998. Disse forhold kan, jævnfør ovenfor, have medvirket til en styrkelse af dollaren over for euroen.